

Súčasnú fotografickú dielo Jaroslava Horečného sa posunulo z viac realistickéj tvorby deväťdesiatych rokov a pridalo sa k novým a treba povedať i objavným fázam jeho fotografických snažení. Cyklus pod názvom Mestské ilúzie patrí do kategórie vzrušujúco – emočných diel. Cyklus Mestských ilúzií stavia Horečného do polohy fotografa impulzívneho typu so zmyslom pre jasnú a vyhranený programový zámer. Sondovaním nových, doteraz nevyužívaných možností fotografického výrazu sa necháva inšpirovať zdanlivo banálnymi a apriornými skutočnosťami bežného života. Akoby sa snažil zachytiť človeka tam, kde nie je, podávať o ňom správu aj bez jeho prítomnosti. Záznamy objektívne necháva často „opájať“ vtipnou metaforou, okamžitým nápadom, či zaujatím k istej skutočnosti, ktorú interpretuje často do nových súvislostí, až významových rovín. Návrat do experimentu sedemdesiatych a osemdesiatych rokov prináša u autora uvoľnenie fantázie a prirodzenosť, typickú pre súvislosti s popartistickou mytológiou banality s vý-

razným sklonom k panoptikálnemu zveličeniu. Autor využíva texty, ich fragmenty sprevádzajúce mestské prostredie, ako organickú súčasť výpovede. Mesto je neustále sa meniaci „organizmus“ a často vytvára emóciu miesta, v ktorom autor skúma nielen okolie, ale je pozorný k detailom. (Ne)aranžované „divadlo“ street artu ho vtahuje do situácie skúmať neustále nové a nové príbehy.

Horečný tak dospel k zrodu „inej“ fázy svojej tvorby, prezrádzajúc v nej znaky zrelosti, suverenity ovládanej inteligenciou fotografickej výtvarnej reči a koncentrovanej výrazovej sily. Pozoruje prostredie mesta, ako miesta, v ktorom existuje ľudská civilizácia, využíva optiku reflexov výkladových plôch, nachádza vizuálne prepojenia, komunikačné úsilie, ktoré vytvárajú príbehy, alebo nastavujú svojimi manifestáciami zrkadlo absurdity (či geniality?) civilizácie.

Horečný vytvára priestor pre diváka - konzumenta zúčastniť sa vedome, či nevedome príbehu, do ktorého buď vstúpi, alebo sa stane len pasívnym pozorovateľom. Obrazy tváří, postáv, odkazov, či nápisov autor zámerne „vytrháva“ z pôvodného kontextu a pripisuje im nové významy, vtipne naplňa dej pomocou často odvážnej ženskej krásy za výkladnými skriňami. Obrazovým kolážovo fotografickým svetom nás autor „baví“ a vytvára viacmediálne prostredie. Inštaláciou troch rôzne priestorovo umiestnených televíznych obrazoviek a odrazových plôch znásobuje prostredie deja, ktorého súčasťou sa stávame aj my.

Jaroslav Horečný (1956 Žilina) sa venuje fotografii od polovice sedemdesiatych rokov minulého storočia. V sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch fotografuje zátišia, vytvára fotogramy, využíva netradičné techniky v černo-bielej fotografii. V deväťdesiatych rokoch je jeho tvorba viac realistická s témou krajiny a mestskej krajiny, vyrovnáva sa s farebnou fotografiou. Vystavuje v rôznych mestách Slovenska. S cyklom fotografických objektov Čičmianske domy úspešne vystavoval v Prahe, Londýne a Washington. Jeho diela Pepsi chuti najlepšie? I a II boli vystavené na prestížnej výstave ELEMENT F. Fotografie a umění v druhej polovine 20. storočia v Moravskej galérii v Brne v roku 2012.

Okrem fotografickej činnosti sa venuje vydavateľskej činnosti, do života uviedol početné monografie výtvarných umelcov Horného Považia.

Je zakladajúcim členom fotografickej skupiny Generácia '74. Pracuje v združení Výtvarná agentúra A1 v Žiline.

Milan Mazúr, výtvarný teoretik

Predmestská 90
010 01 Žilina
041/562 00 88
www.va1.sk

otvorené:
po-pia 10.00 - 16.00 hod
tiež telefonickou dohodou

Projekt realizovaný s finančnou podporou mesta.

vernisaž výstavy
vo štvrtok
15. decembra 2016
o 17.00 hod

kurátor:
Milan Mazúr

Predmestská 90
010 01 Žilina
041/562 00 88
www.va1.sk

